

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 17. Communicatio cum Hæreticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Pars 3 tract. 6. Resolutiones practica ad C. 563
stringi, ex mente Ecclesiae, quae non intendit
cum incommodo tam gravi suam legem ob-
ligare.

QUÆSTIO XVII. *Communicatio cum
Hæreticis.*

IN partibus hæreticorum (ut resoluit Valentia
de fide disp. 1. quest. 1. pun. 5.) non est illicita
communicatio cum notoriis hæreticis: quia ut
notat Navar. *Manual. cap. 27. num. 35.* multi-
tudo hæreticorum, & necessitas, in hujusmo-
di locis excusat. Sed frequenter dubitari po-
test quantum illa communicatio, saluo jure di-
vino aut humano, se extendat, quod paucis
resoluemus.

§. 1.

AN licitum sit Catholicis liberos suos cum
Dominis hæreticis collocare?

Respondeo cum Lugo *de fide disp. 14. sect. 5.
n. 166.* quamvis difficulter, posse tamen id ali-
quando permitti, si necessitas esset gravissima,
licet non extrema, & filius esset pubes, & ta-
lis, ut probabiliter speretur eum in fide perse-
veraturum, vel adhuc dureret tanta filii cum pa-
rentibus communicatio, ut nondum censeatur
paterna curâ aut consilio destitui. Verum abs-
que hac cura ac cautela, filium impuberem hæ-
retico Domino tradere, quid aliud esset quam
agnum lupo committere?

§. 2.

AN licitum sit parentibus Catholicis infantes nutritibus hæreticis tradere, quos aliquando ad templa hæreticorum secum perducturæ videntur?

Respondeo, id illicitum non esse, modò ante rationis usum ad domum paternam reducantur: quia ante illam ætatem non prohibentur; etiam in Anglia, adire templa hæreticorum, cum non sit communicatio in ritibus sacrilegis, quæ tantum exerceri potest per actionem humanam, cujus pueri ante usum rationis non sunt capaces: ac proinde traditio illa non est illicita, dummodò aliud inde incommodum non timeatur; uti censet etiam Lugo *de fide* d. 14. sect. 5. §. 5.

§. 3.

AN in diebus festis liceat Catholico uti operæ hæreticorum, quos equidem novit alibi laboraturos?

Respondeo negativè. Quia etiam hæretici obligantur præceptis Ecclesiæ non minus quam Catholici, atqui non licet sine gravi incommodo ab altero postulare quod ipse sine peccato præstare non potest, uti hic hæreticis contingit. Neque refert quod hæreticus ille sua sponte in die festo sit alibi operaturus, quia id facturus non est sine peccato, ad quod ego ex parte mea non possum illum inducere.

Illicitum tamen non est, opus aliquod præbere sive hæretico, sive Catholico liberè faciendum, quamvis existimeretur etiam die festo
vel

Pars 3. tract. 6. Resolutiones practicae ad Eccl. 565
vel Dominico in illo opere occupandus ; modo
ad festi violationem nullo modo inducatur, &
alias eo die fuerit aliquid operaturus. Quia qui
sic opus prabet, merè passivè se habet ad illam
festi violationem : modò non fuerit operantis
Dominus aut superior, cujus est procurare ut à
subdito festa observentur : ita Lessius in posth.
ver. haret. cas. 6.

QUÆSTIO XVIII. *Fidelitas in pactis
cum hæreticis.*

AN doceant Catholici, pacta merè politica
à Pontifice Romano posse irritari : aut da-
tam hæreticis fidem non esse servandam ?

Respondeo, Doctores Catholicos ab illa doc-
trina prorsus abhorrere, quam quidam hæretici
per summam calumniam ipsis affingere conan-
tur. Homines scilicet perfidi omnes de perfidia
suspectos habent, ut Sedem Romanam, quam
nequeunt veris argumentis impetere, fabricatis
in suo cerebro calumnijs apud imperitum popu-
lum in odium & invidiam vocent. Ex adverso
communem Ecclesiæ Romanæ doctrinam in
hoc puncto apertè depromit Molanus *de fide Eccl.*
cap. 14. Ubi disertè pronunciat Romani Ponti-
ficis auctoritatem nullam esse ad destructionem
sed ad ædificationem, quia autem absque mag-
na destructione non posset dispensare ut fides
publica à Concilio, aut Principe violetur, ideo
dispensationis ejus auctoritas & potestas eo se
non extendit ; neque ullum hactenus extitit hu-
jus rei exemplum. Eundem Ecclesiæ sensum
tradit Tannerus *de fide disp. 1. quest. 9. dub. 4.*

Quam verò sanctè inviolatèque promissa,
etiam hæreticis, in Ecclesia Romana servantur,
pro-